

ho son, (¿?) figurintse el sogre d'en Ventu-
reta que á la Roca, per las eleccions, deixa-
ba triar á n'els pagesos «ò á votar á n'en
Travé ó fora de las terras» y no aquet sol
es mostra de lliberalitat, tots ells, si no ho
siguessin no haurían dit á n'els que tenen
vinyas: «vina á votar y entrarás els raims
sense pagar un chavo», si no ho siguessin,
el concejal de la pela «no podría entrar
l'arrós sense pagar», ni en Pep, «l'oli de
coco», ni en Quel «el vi», ni... dessengan-
yintse, si no siguessin liberals «no farían
lo que'ls dona la gana», y com qu'en Tra-
vé els representa jergo! per xó ho es.

Y convenut jo mateix de las veritats
qu'el paper deya... y «mirantme'l ab l'ull
de la rahó qu'es merexia», vareig com-
pendrer el perque d'aquell «lástima de
tiempo y dinero perdido» en la confecció y
consegüent lectura «de tantas bajezas
bestiales».

Infrascrito.

EUREKA

¿Qui es, qu'afirma que á Espanya
som la gent més encopits,
que tot respira miseria,
que de fam tan sols n'hi ha crits?
¿Com pot ser si sembla Jauja?
¿Qué mes podem desitjar?...
Tenim feina, sobran cuartos;
á cap preu donan el pá,
ab lo vi: ¿cuans n'hi ha que hi regan!
la carn, no se'n sab que fer;
los fabricants, tots trevallen;
guanya molts de rals l'obré,
los notaris tenen feyna,
se fan richs los abogats;
los metjes y apotecaris
son los únichs que rondinan
perque'ls mals son acabats;
los carrers nets com patenas,
las casas encar' molt mes;
los amos ja ni's recordan
de cobrar á fi de mes.
Per tot arreu se fan festas,
sols se sent música y cants;
y los que tocan l'orquesta
ho solen fer tot ballant.
Fins los mestres que semblavan
junquillos, de prims y flachs,
ne semblan urnas replenas
cuan los cacichs hi han votat.
Los telegramas diaris
ja no parlan de res més
sino de la gran gentada
que ve de tot l'Univers.
Los extrangers prenen midas
per privar la emigració,
puig temen que fins las ratas
fassin cap á eixa nació.
Aré'l cultiu del tabaco
deixará de se estancat,
y tothom podrá plantarne
ab complerta llibertat.
Dels consums ¿qui s'en recorda!
contribucions, no'n paguem;
dels de'l Fisch, com cosa estranya
y d'aquell temps ne parlém.
Per fer diputats no's troba
ni cap Badó ni cap Pep,

d'arcaldes tampoch s'en nombran:
van morir, caiguent en Quel.
No's gastan candidaturas
puig no serveixen per res;
ah, sí! qu'are en lloch de llana
las gasta un matalassé.
En fi, s'ha tornat Espanya
lo paradís de vritat;
sembla cuan los primers pares
no habian encar' pecat.
Tothom canta, tothom menja,
va be'l trevall y.... res més;
sino fora que per pega
tot lo dit es al revés.

Xicoira.

CANTARELLAS

A la vora d'el riu, mare,
he sentit cantá á un aucell
las enganias d'un pobre home
qu'esperant s'ha tornat vell.

Vaig veure una papellona
y he pensat ja tindrè carta,
pro predeu! eran recibos
d'aquells que vaig atiparne.

S'han tornat más esperanças
com la flor del atmetller;
aixís cantaba un cacich
quan fugia un que jo sé.

RATAPLAM.

Las xiques d'aquesta vila
han posat mes bons colors,
desde que lo caciquisme
es un mort, d'aquells tan morts.

Com oneja la bandera
del brau poble catalá,
con tremcia d'alegría,
¡atrebits feula arriá!

PSTS.

VOLEYADES

L'éxit satisfatori, per molts conceptes,
ab que ha sigut acullit EL MOSQUIT, fa
que nosaltres emprenguem ab coratge la
tasca que'ns imposarem de desenmasca-
rar hipócritas y malmenadors dels inte-
ressos de tots, sens fer cas de lladruchs
del gos defensor d'aquesta mena de gent.
¡Avant y fora! es nostre lema, fent us
de nostra commiseració envers tots aquets
que usant del dret del *pataleo*, procuran al-
sarse de la mortal caiguda que sufriren á
satisfacció y beneplácit de tothom.

El barri de Sta. Esperansa celebrá ab
molt de lluhiment la seva festa.

Las orquestas «Nova Catalana» d'aquí,
y «Orfeo Cassense» de Cassá de la Selva,
foren las encarregadas de las passadas,
concerts y balls.

També hi havian bastants manubris,
que *amenizaban* la festa.

En diferents indrets de la barriada, one-
jaban bon nombre de banderes ab los
cuatre barras.

Entre el senyor Fontcuberta y varis so-
cís del «Centre Catalá», se suscitá una
disputa, á Palou, el passat diumenje, per
pretendrer dit senyor descarregarse de ser
el causant de no poderse fer la repartició
de premis del Certámen Literari organi-
sat per dita entitat.

Quedá ben demostrat, ab sólits argu-
ments, que si deixá de celebrarse aquesta
festa de cultura, sols y exclusivament es
deu á tan lliberal, demócrata é ilustrat
senyor Fontcuberta.

Moltas personas se'ns han queixat de
la falta de llum (qu'es complerta) que's
nota en el Parch de l'estació, pregantnos
en gran manere, trasmetém sas queixas á
qui correspongui, pera que s'hi posi remey.

En el «Cinematógrafo», el passat dis-
sapte al vespre, hi hagué un escándol en
el que sembla quedá bastant malparada
l'autoritat per son procedir poch comedil.

Seria necessari, que'n comptes de do-
nar fem se dongués llum, puig que als
vehins d'aquesta Vila se'ls deu tractar
com á ciutadans y no com á súbdits.

Acetat de plom.

Picadas

Carat de «Pueblo Caciquil».

Mireus que no's pot agafar ni ab esta-
nallas per *gracios* y per la manera com «fa
broma» y «con sport».

Sobre tot está *sublime* cuan tracta de
«tontos, necios y gente menuda» á n'els
lector de EL MOSQUIT.

Y que be que ho aixafa, ab lo seu «re-
volteo» y ab sas «rachas de imbecilida-
des» que condueixen á una «labor estéril
y contraproducente», y sobre tot, está á
l'altura de las grans *figuras* ab el seu
amaniment de «agudezas y estúpidas pa-
yasadas».

«Miserable misión» la d'aquet «Pueblo»
que «invierte todo su esmero en probar-
nos» las excelencias d'aquest caciquisme
odiós y odiat, sí, sí. Miserable missió,
aquesta es la verdadera paraula.

«¡Lástima de tiempo y dinero perdido
inútilmentel!» Sí, llástima.

«Más meritorio y de provecho sería pa-
ra tan grotesco papelucho» que en comp-
tes de «derrochar chistes y simplezas bes-
tiales», coneixés la vergonya y's fes cá-
rrech de que tothom li ha vist las ore-
llas, y que'n comptes de fer de «bufón»
de la gent del trust, entonés el *mea culpa*,